

Každý má svůj Everest, říkají zdravotně postižení turisté

Je sobota ráno, půl stupně nad nulou a mlha, že není vidět na pár metrů. Kdo může, raději zůstává pod peřinou. Ne ovšem zdravotně postižení turisté. Od jejich podzimní návštěvy Chráněné krajinné oblasti Poodří je nepřízeň slunce neodradí. Ostatně i na pozvánce na akci stojí, že se uskuteční za každého počasí.

„Tady chodím nejčastěji, po těch loukách se dá dojít až do Ostravy,“ říká František Dvouletý, dlouholetý předseda Klubu českých turistů - sekce zdravotně postižených. Za osmatřicet let, co v něm působí, uspořádal nepřeberné množství akcí. Nedávno sice předal vedení svému nástupci, v klubu je ale i ve svých dvaasedmdesáti letech stále činný. A ve svém úsilí organizovat pro lidi s tělesným postižením zájezdy, turistické pochody a cesty za poznáním, neustává. Tvrdí totiž: „Musíme lidi přilákat k pohybu. Když zůstanou doma a jen krmí králíky, ochabuje jim svalstvo a později už se ani nepohnou.“

Také cesta Poodřím je pod jeho „taktovkou“. Výchozím bodem k návštěvě této části Moravskoslezského kraje je vlakové nádraží Studénka. Pár set metrů po chodníku a už je rozcestí. Tady se turisté dělí na skupiny. Podle toho, jakou zátěž jim doporučil lékař. První skupina má před sebou patnáctikilometrovou trasu kolem rybníku Kotvice, kde žije velké množství chráněných živočichů. V okolních mokřadech se zase daří chráněným rostlinám, například nepukalce vzplývavé. Pak pokračuje směrem na Albrechticky a vrací se zpět do Studénky. Druhá jde šestikilometrovou trasu kolem sousedního rybníku Kačák a opět zpátky do Studénky. Třetí skupina, ve které jsou nejvíce postižení, dojde „jen“ k hrázi rybníků. A pak se pomalu kolem cihlových domů postavených ještě za císaře Františka Josefa I. vrací zpět. Celkem ujdou asi tři kilometry. Opravdu pomalu. Jak se říká, co noha nohu mine. Ale kdo má rád přírodu a klid, toho ani tak krátká trasa nezklame.

Cesta chráněným územím není zrovna „umetená“. Chvilku se jde po pražcích staré železniční trati, která kdysi vedla do Štramberku, chvilku po vyšlapané pěšince. Zdravotně

Investice do vaší budoucnosti

Evropská uniePODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

postižení turisté musí jít opatrně, ale nestěžují si. „Ani bychom nechtěli, aby tady byl asfaltový chodník. Jezdili by tu bruslaři a my bychom jim museli uhýbat. Chceme zdolávat i drobné překážky,“ říká Dvouletý.

Do Poodří přijel i Jaroslav Kajnar ze Zábřehu na Moravě. O nohu přišel před jedenačtyřiceti lety při nehodě. Na pohyb ale nezanevřel. A nevynechá žádnou akci, při které se může setkat se svými přáteli z turistického oddílu a poznat něco nového. „Dříve jsem ale s berlemi chodil i patnáct kilometrů, teď už je to horší,“ přiznává.

Celkem má sekce zdravotně postižených turistů na Moravě 115 členů. „Je nás málo na to, kolik zdravotně postižených je,“ lituje předseda Sekce zdravotně postižených Klubu českých turistů Vítězslav Zlotý. Co by pomohlo? „Potřebujeme propagaci naší činnosti, kterou děláme pro zdravotně postižené turisty a zdravotně oslabené občany. Aby se o nás dozvěděli a přišli mezi nás. Aby byly například informační letáky u lékařů, u ortopedů, v rehabilitačních zařízeních. Protože turistika, kterou organizujeme, to je vlastně pokračování rehabilitace,“ tvrdí Zlotý.

I jemu turistika a společenství lidí se stejným údělem pomohlo a povzbudilo jej. „Jsem po dvou mrtvičkách a třech pravostranných mozkových příhodách. Ale život běží dál. Díky tomu, že jsem hodně chodil, jsem se z toho dostal. Vždyť já jsem nemohl udržet ani nůž v ruce,“ vzpomíná Zlotý. Patnáctikilometrovou trasu Poodřím absolvoval už poněkolikáté. „Příroda v Moravskoslezském kraji je něco nádherného, co vůbec neumíme docenit. Lidé jezdí za hranice, ale co mají doma, to nevědí. To mě mrzí,“ uvedl Zlotý.

Poodří je zajímavé nejen pro milovníky přírody, ale i fanoušky historie a památek. Pokud by si turisté pěší výlet o kousek protáhli, narazili by na Bartošovice se zajímavým seskupením zámku, kostela a Záchrané stanice pro volně žijící živočichy. „Zámek je oblíbený mezi důchodci, kteří sem často chodí. Mohou se podívat i do nádherné obřadní síně, což je bývalá knihovna. Pro vozíčkáře je zámek přístupný jen do prvního patra,“ popisuje Veronika Goldová z Regionu Poodří, které v zámku spolu s turistickým informačním centrem sídlí. Většina turistů se poté přesune právě do záchrané stanice, kde se s průvodcem dostane mezi voliéry. Ochránci přírody tu pomáhají zraněným ptákům a už několik let také spolupracují na programu návratu vzácného orla skalního do volné přírody. „Mohou tam jít i nevidomí, osahat si všechny exponáty, například budky pro různé druhy ptáků. Návštěva je vhodná i pro děti. Prostřednictvím web kamery mohou pozorovat krmení mlád'at,“ uvedla Goldová.

Investice do vaší budoucnosti
Evropská unie
PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Asi nejvýznamnější památkou Poodří je Zámek Kunín blízko Nového Jičína. Nejcenější barokní zámek v Moravskoslezském kraji prošel v nedávné době rozsáhlou rekonstrukcí. Návštěvníci si tak mohou prohlédnout například pohostinské pokoje, prostory bývalé zámecké školy, kde studoval František Palacký, Zámeckou obrazárnu, Lovecký pokoj, Velkou jídelnu, Hudební nebo Pompejský sál a Žlutý pokoj s ojedinělou empírovou výmalbou. Navštívit ho mohou bez obav i lidé, kterým vadí bariéry, například matky s kočárky, senioři nebo vozíčkáři. *„Nejsou tam vysoké prahy nebo jiné překážky. Zdvíhací plošina vede až na půdu, kde je k vidění unikátní komínový systém. Prostory zámku jsou nádherné a krásný je i okolní park, který hodně využívají k procházkám maminky s dětmi,“* vyjmenovala Goldová.

Zdeněk Matuš přijel do Poodří z Rožnova pod Radhoštěm. Také on tady není poprvé, je to jeho oblíbený turistický cíl. Ve čtyřech letech ho postihla dětská obrna, a tak se už přes padesát let pohybuje s pomocí berlí. Přesně tak zdolává i další nádhernou část Poodří, a to trasu z lázeňského města Klimkovic do Jistebníku. *„Je to sedmikilometrová trasa, pořád se jde lesem, polem, loukami,“* vypráví Matuš. A vzápětí dodává: *„Na tom, kam půjdete a kolik kilometrů ujdete, vlastně nezáleží. Když obejdete na sídlišti lavičku, může to být váš Everest. Kdo na to má, obejde dům. A kdo má na víc, jde třeba na Radhošť. Každý má svůj Everest,“* uzavírá.

Reportáž je součástí publicity projektu Cestovní ruch bez bariér financovaného z prostředků Evropské unie v rámci regionálního operačního programu NUTS II Moravskoslezsko a také z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Východiskem k návštěvě Chráněné krajinné oblasti Poodří je vlaková stanice Studénka

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Za tímto rozcestníkem se zdravotně postižení turisté dělí na výkonnostní skupiny

František Dvouletý (vpravo) z Ostravy je aktivním turistou. Za sebou má i výstup na Gerlachovský štít. Jaroslav Kajnar ze Zábřehu na Moravě chodí i na rozhledny.

Cestou turisté mijejí několik cihlových budov postavených ještě za císaře Františka Josefa

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Častými hosty v záchrané stanici v Bartošovicích jsou rodiče s dětmi nebo dětské kolektivy

Zámek Kunín je barokní perlou Moravskoslezského kraje

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Tento projekt je také spolufinancován z rozpočtu Moravskoslezského kraje